Beelden

24 oktober 1958
lezing 38

“Gegroet in de naam van God. Gezegend is dit uur; gezegend zijn jullie allen, lieve vrienden.

De meeste van mijn vrienden in deze groep hebben hard gewerkt op hun ontwikkelingsweg, en daarom is in de geesteswereld besloten dat jullie klaar zijn voor een sterker geneesmiddel. Dus ga ik een stap verder. Veel van mijn vrienden, eigenlijk de meeste van jullie, komen op een punt dat de inspanning op het pad een beetje ontmoedigend wordt. Je bent je fouten gaan herkennen; je bent echt van plan ze te overwinnen; en misschien ben je daar tot op zekere hoogte al in geslaagd. Je herkent een aantal van je verkeerde houdingen en je wilt ze met al je wilskracht veranderen. Toch moet je het feit onder ogen zien dat wilskracht alleen onvoldoende is. Hoe hard je het ook probeert, je schijnt niet in staat bepaalde veranderingen te bewerkstelligen, en je vraagt jezelf af hoe dat komt. Omdat je de feiten die voor dit onvermogen verantwoordelijk zijn niet kent, ben je vaak geneigd het helemaal op te geven en tegen jezelf te zeggen dat het zinloos is. En daarin ligt je ernstigste vergissing.

Je moet beseffen dat iedere persoonlijkheid tijdens zijn leven, gewoonlijk zelfs al in de vroegste jeugd, bepaalde indrukken opdoet, indrukken die ontstaan zijn door factoren en invloeden vanuit de omgeving of plotselinge onverwachte ervaringen. Deze indrukken of houdingen zijn gewoonlijk door de persoonlijkheid gevormde conclusies. Meestal zijn het verkeerde conclusies. Je ziet en ervaart iets ongelukkigs, een van de onvermijdelijke moeilijkheden van het leven, en dan generaliseer je op grond van deze gebeurtenissen - en zo vorm je bepaalde vooropgezette denkbeelden. De conclusies die soms al in de babytijd gevormd kunnen worden, zijn niet doordacht. Je zou het eerder emotionele reacties kunnen noemen, algemene houdingen tegenover het leven. Ze zijn niet geheel en al ontbloot van een zekere logica - zij het logica van een heel beperkte en foutieve soort. In de loop der jaren zinken deze conclusies en houdingen

steeds dieper in het onbewuste. Toch vormen ze tot op zekere hoogte het leven van de betreffende persoon.

Wij noemen zo'n conclusie een 'beeld'; als geesten zien wij het hele denkproces namelijk als een geestelijke vorm, of een beeld. Je denkt misschien dat iemand ook een positief, gezond beeld in zijn ziel gegrift kan hebben staan. Dat is maar tot op zekere hoogte waar omdat daar waar geen verkeerd beeld is gemaakt alle gedachten en gevoelens dynamisch en ontspannen fluctueren: ze zijn flexibel. Je weet dat het hele universum doordrongen is van een aantal goddelijke krachten, stromingen en impulsen. Gedachten, gevoelens en houdingen die niet aan een beeld zijn gebonden stromen in harmonie met deze goddelijke krachten, passen zich spontaan aan de onmiddellijke behoefte aan en veranderen ook volgens de noden van het ogenblik. Maar de gedachte- en gevoelsvormen die aan verkeerde beelden ontspruiten zijn statisch en samengeklonterd. Zij geven niet mee met de verschillende omstandigheden. Zo scheppen ze chaos. De zuivere stromingen in een mensenziel raken verstoord en misvormd. Je zou kunnen zeggen dat er kortsluiting is gemaakt.

Zo zien wij het. Jullie ervaren het door ongelukkige en angstige gevoelens en verwarring over vele schijnbaar onverklaarbare dingen in je leven. Het feit dat je niet kunt veranderen wat je wilt veranderen, en dat bepaalde gebeurtenissen in je leven zich regelmatig lijken te herhalen zonder een duidelijke reden, zijn twee voorbeelden hiervan - en er zijn er veel meer. De verkeerde conclusies die een beeld vormen worden getrokken uit onwetendheid en halve kennis, en kunnen daarom niet in het bewustzijn blijven. Wanneer de persoonlijkheid opgroeit raakt de verstandelijke kennis in tegenspraak met de emotionele 'kennis'. Daarom verdring je de emotionele kennis zo ver dat deze uit het zicht van het bewustzijn verdwijnt. Hoe meer de emotionele kennis verborgen is, hoe krachtiger deze wordt. Dit heb ik jullie al vaker gezegd.

Hoe kun je er zeker van zijn dat zo'n beeld in je aanwezig is? Een aanwijzing ervoor is in de eerste plaats het feit dat je bepaalde fouten niet kunt overwinnen, hoezeer je dat ook wilt, en hoezeer je ook hebt ingezien dat ze verkeerd en onwenselijk voor je zijn. Ik heb al eens verteld dat mensen van een aantal van hun fouten houden. Waarom zouden ze ervan houden? Ze doen dit om de eenvoudige reden dat bepaalde fouten volgens dit beeld een verdedigingsmaatregel of een bescherming lijken. Uiteraard is dit onbewust geredeneerd. De bewuste poging om de betreffende fout te overwinnen blijft vruchteloos, doordat de wortels ervan onbewust zijn en het hele innerlijke redenatieproces daardoor

verborgen blijft voor het verstand. Dit blijft zo tot het beeld herkend is.

Een andere aanwijzing voor een dergelijk beeld is de herhaling van bepaalde voorvallen in iemands leven. Een beeld vormt op de een of andere manier altijd een patroon: een patroon van gedrag, van reacties op bepaalde voorvallen, en ook van uiterlijke gebeurtenissen die iemand lijken te overkomen zonder dat hij daar ook maar enig aandeel in lijkt te hebben. Iemand kan in feite bewust iets vurig verlangen dat juist het tegendeel van het beeld is. Maar dit bewuste verlangen is het zwakste van de twee, doordat het onbewuste altijd sterker is. Hij beseft in zijn onbewuste niet dat zijn (onbewuste) houding juist de wens belemmert die hij bewust heeft, en die hij niet kan vervullen; dat de prijs voor deze onbewuste pseudo- bescherming inhoudt dat dit gewettigde verlangen verijdeld wordt. Dit is heel belangrijk, vrienden. Net zo belangrijk is het dat jullie begrijpen dat door dergelijke beelden uiterlijke gebeurtenissen als door een magneet kunnen worden aangetrokken - bepaalde mensen die je in je leven tegenkomt, bepaalde voorvallen, enzovoort. Dit is misschien moeilijk waar te nemen; toch is het zo. De enige remedie is uit te zoeken wat het beeld is, hoe het gevormd werd en wat de verkeerde conclusies waren.

Vaak merk je de herhaling en het patroon in je leven niet op. Je ziet datgene wat voor de hand ligt over het hoofd. Je bent zo gewend te veronderstellen dat bepaalde dingen toeval zijn, of een speling van het lot, of dat mensen in je omgeving verantwoordelijk zijn voor jouw herhaaldelijke ongeluk. Daarom schenk je veel meer aandacht aan de kleine nuances in ieder voorval dan aan het grondkarakter ervan, de gemeenschappelijke noemer van alle gebeurtenissen die te wijten zijn aan je beeld.

De meeste psychologen hebben het voorgaande als een feit herkend. Maar wat ze vaak niet weten is dat de oorsprong van deze beelden zelden in dit leven ligt, hoe vroeg ze ook gevormd zijn. Meestal is een beeld al oud en van het ene leven naar het andere overgedragen. Daarom zullen voorvallen *die geen beeld* doen vormen bij een kind of persoon die vrij is van conflict op een bepaald gebied, *wel* een beeld doen vormen bij een entiteit die dit conflict of beeld in dit leven heeft meegebracht. Het essentiële punt is uiteraard om het beeld te *vinden,* en daarbij hoe het in het *huidige* leven gevormd is, zodat het op een goede manier opgelost kan worden. Toch zou het in bepaalde gevallen zeer nuttig zijn wanneer de persoon de volledige feiten kende. Met andere woorden, een beeld kan vaak met succes aangepakt worden zonder kennis van de oorsprong in een vorig leven, maar er zijn gevallen waarbij alleen al de kennis van het

principe dat iets uit een vorig leven meegebracht wordt, een grote hulp zou kunnen zijn.

In een eerdere lezing[1] legde ik uit hoe een entiteit voor het leven op aarde wordt voorbereid, hoe plannen worden gemaakt in overeenstemming met vorige levens en met wat in de volgende incarnatie tot stand gebracht moet worden en hoe de fijnstoffelijke lichamen volgens deze overwegingen worden voorbereid waarbij de conflicten zodanig worden gerangschikt dat de problemen erdoor aan de oppervlakte kunnen komen. Met dat doel worden gezinnen en andere levensomstandigheden gekozen. Wanneer er beelden uit vorige levens bestaan vindt de incarnatie in een omgeving plaats waar deze beelden zeker geprikkeld zullen worden, misschien vanwege gelijksoortige, overeenkomstige beelden bij de ouders of bij anderen in de omgeving van het opgroeiende kind. Alleen op die manier zal het beeld het probleem naar buiten brengen; en alleen als het een probleem wordt zal iemand er aandacht aan besteden in plaats van het te negeren. Mocht het laatste gebeuren, dan zullen de omstandigheden in het volgende leven op aarde veel moeilijker zijn, totdat het conflict zo overweldigend wordt dat men niet meer de schuld aan factoren van buitenaf kan geven. Op dat moment keert zo iemand zich om en richt de aandacht naar binnen.

Zoals ik al zei, de enige oplossing is deze beelden bewust te maken. Ik kan jullie raad en aanwijzingen geven hoe je moet beginnen maar jullie zullen het niet helemaal alleen uit kunnen voeren. Je hebt hulp nodig. Maar als je serieus bent in je verlangen om de beelden die in je ziel aanwezig zijn te vinden en op te lossen (want je leven is niet zonder problemen), bid dan tot God en hij zal je verder leiding en hulp geven en je bij de juiste persoon brengen met wie je in die richting kunt gaan samenwerken. Er is onder andere nederigheid voor nodig om dat te doen. En we weten allemaal dat nederigheid een belangrijke voorwaarde is voor je spirituele ontwikkeling. Iemand die voortdurend een tegenzin heeft tegen het werken met een ander moet wel nederigheid missen, zelfs al is het alleen maar in dit opzicht. En misschien is er ook wel sprake van angst om de beelden onder ogen te zien. Toch is dit heel kortzichtig. Wat je zoveel moeilijkheden geeft is juist dit beeld, hoewel je onderbewust denkt van niet. In je onderbewuste ben je ervan overtuigd dat het een bescherming voor je is.

Ik zal een eenvoudig voorbeeld geven. Een klein kind gaat in bad; het

[1] Lezing 34 ‘Voorbereiding op reïncarnatie’ (Noot vertaler)

water is kokend heet en daardoor doet het kind zich pijn. Dit kind kan dan tot de conclusie komen dat het gevaarlijk is om in bad te gaan. Hij zal nooit meer in bad gaan als hij dat kan vermijden. Hieruit komen conflicten voort. Zijn ouders dwingen hem in bad te gaan en telkens wanneer dit gebeurt maakt hij onnodig veel lijden mee. Later in zijn leven komen er andere conflicten uit voort. Hij blijft aan de innerlijke conclusie vasthouden (hoewel het redenatieproces dan niet meer bewust is) of hij vindt er misschien een rationelere verklaring voor. Maar het feit dat hij vuil blijft, schept nieuwe conflicten; afwijzing door andere mensen brengt een nieuwe kettingreactie op gang. Of hij heeft verstandelijk beseft dat zijn weerstand tegen baden onredelijk is omdat hij het voorval uit zijn jeugd is vergeten. Terwijl hij de gebeurtenis verdrongen heeft dwingt hij zichzelf in bad te gaan, ondanks de sterke emotionele weerzin. Zo ontwikkelt hij bepaalde symptomen met betrekking tot baden die hij niet kan verklaren. Het mysterie van zulke ‘onredelijke’ reacties en de angst die ermee gepaard gaat, geven hem moeilijkheden die niet overwonnen kunnen worden als het beeld niet gevonden wordt.

Nu is dit een heel primitief voorbeeld. Meestal is er sprake van veel subtielere en gecompliceerdere emotionele reacties. Maar dit voorbeeld geeft wel aan wat er in het algemeen gebeurt wanneer er een beeld gevormd wordt, waarbij emotionele reacties verantwoordelijk zijn voor heel wat gemis aan vervulling later in het leven. Het kan niet genoeg benadrukt worden dat je je allang niet meer bewust bent van de oorspronkelijke redenatie achter dergelijke conclusies. Als iemand je met de feiten in je ziel zou confronteren zou je erom lachen: je zou zeggen dat het absoluut niet waar is en dat degene die je dit vertelt er een rijke fantasie op na houdt. Het is ook belangrijk dat je begrijpt dat de kettingreactie en de gevolgen die uit de oorspronkelijke indruk voortvloeien, bepaalde ongelukken en moeilijkheden scheppen. Deze zijn voor het onbewuste nog moeilijker te begrijpen, omdat het er vast van overtuigd was dat juist het *vermijden* van bepaalde acties en reacties een bescherming zou zijn tegen de kwellingen Van het leven.

Hoe kun je je persoonlijke beelden vinden? Je kunt het niet doen door aan de symptomen te werken, wat die ook mogen zijn, maar eerder door *met* de symptomen te werken. Deze symptomen zijn: je onvermogen om bepaalde fouten en houdingen te overwinnen; het feit dat je geen macht hebt over bepaalde gebeurtenissen in je leven die je regelmatig overkomen en een patroon creëren; angsten en weerstanden bij bepaalde gelegenheden, enzovoort. Hoe harder je probeert de symptomen uit de weg te ruimen zonder de wortels en de oorsprong begrepen te hebben,

hoe meer je jezelf uitput in nutteloze inspanning. De symptomen zijn slechts één deel van de prijs die je betaalt voor je verkeerde en onnozele innerlijke conclusies.

De manier om te beginnen met het zoeken naar beelden is om in gedachten terug te gaan in je leven en alle problemen op te sporen. Schrijf ze op; alle mogelijke soorten problemen. Je kunt het werk alleen volbrengen als je de moeite neemt ze op te schrijven, zwart op wit, beknopt. Want als je er alleen maar over nadenkt, krijg je niet het overzicht dat je nodig hebt om te kunnen vergelijken. Dit schrijfwerk is essentieel. Het is zeker niet teveel gevraagd. Je hoeft het niet in één dag te doen. Neem er de tijd voor; zelfs al kost het een paar maanden. Het is beter het langzaam te doen dan er helemaal niet aan te beginnen. Ga daarna bij het overdenken van al je grote en kleine problemen, zelfs de meest onzinnige en de meest onbetekenende, naar de gemeenschappelijke noemer zoeken. In de meeste gevallen zul je één gemeenschappelijke noemer vinden en soms meer dan één. Ik zeg niet dat een probleem niet gewoon één keer in je leven, onafhankelijk van een beeld, kan voorkomen. Dat is mogelijk. Ook dit probleem is gebaseerd op oorzaak en gevolg, zoals alles in het universum maar het hoeft geen verband te houden met je beeld. Maar wees voorzichtig, vrienden. Schuif een gebeurtenis niet oppervlakkig opzij door deze als iets dat niet in verband met je persoonlijke beeld staat, te beschouwen, alleen maar omdat het op het eerste gezicht zo lijkt. Het is heel goed mogelijk en zelfs waarschijnlijk dat dergelijke gebeurtenissen niet in je leven voorkomen. Waarschijnlijk zijn alle onprettige ervaringen te wijten aan je beeld of houden ze er althans in de verte verband mee.

De gemeenschappelijke noemer is misschien niet gemakkelijk te vinden. Slechts nadat je je beeld goed overdacht en begrepen hebt, verkeer je in de positie om te oordelen welke van je ervaringen er eventueel iets mee te maken hebben. Tot dan moet je alle gebeurtenissen in reserve houden, bij wijze van spreken. In meditatie, in serieus zelfonderzoek, door je emotionele reacties in het verleden en heden na te gaan en met behulp van gebed zul je uiteindelijk, na lang en intens zoeken ontdekken wat de gemeenschappelijke noemer is. Het is trots. Uit eigenzinnigheid zegt iets in je: ‘Ik wil het risico van het leven niet, ik wil de pijn van het leven niet; daarom trek ik deze conclusie die mij ertegen lijkt te beschermen.’ Dat is geen bescherming, want hij bezorgt je in feite oneindig veel meer problemen: juist de problemen die je probeert te ontlopen want je kunt het leven niet misleiden. Dit is de genadige wet van God. Hoe genadig die is, kun je nu nog niet weten. Als het anders lag kon je nooit uit het

ongeluk en de duisternis van de lagere sferen komen. Slechts wanneer je onder ogen gaat zien wat je eigen verkeerde conclusie en angsten zijn en je bereid bent om het leven te accepteren zoals het is, ben je in staat je ziel te genezen. Alleen dan heb je iets van je eigenzinnigheid opgegeven die het leven in zijn huidige vorm wil ontkennen, de vorm die noodzakelijk is voor je ontwikkeling. Alleen dan heb je de nederigheid verworven om jezelf niet beschermd te wensen tegen deze risico's en moeilijkheden van het leven. Deze zullen pas niet meer nodig zijn wanneer je ze zonder angst kunt accepteren en op de schouders nemen.

Daarom is het een goed om een overzicht van je leven te maken waarin je beknopt al je moeilijkheden opnoemt. Ga dan verder, door naar de gemeenschappelijke noemer te zoeken. Houd er niet meteen mee op zodra iets nergens verband mee lijkt te houden. Blijf zoeken, je ervaart misschien een verrassing. Gebeurtenissen die totaal niet met elkaar in verband lijken te staan, blijken één gemeenschappelijke noemer te hebben. Wanneer je die hebt gevonden, heb je een belangrijke stap gedaan bij je onderzoek, want dan bezit je een aanwijzing voor het beeld. Maar de gemeenschappelijke noemer zelf is nog niet de *sleutel* tot het beeld. Het is een sterke aanwijzing, maar het opent geenszins de deur naar het volledig begrijpen van je hele leven. Om bij het beeld zelf te komen - bij alle dwaalwegen waarop het gevormd werd - en de processen te begrijpen van je reactie toen je het vormde, zul je je onderbewuste grondiger moeten onderzoeken. Er zijn verschillende manieren en methodes waarop dit onderzoek gedaan kan worden. Je kunt het niet alleen doen; dat is onmogelijk. Maar als je een begin maakt zoals ik je hier heb aangeraden en dan om innerlijke leiding bidt, en je bereid bent je trots te overwinnen zodat je open kunt zijn met een andere persoon die door de geesteswereld is uitgekozen om je te helpen, dan zal God je leiden en tot verdere overwinning brengen.

Laat je niet ontmoedigen door je eigen weerstand. Want die weerstand is even verkeerd, onwetend en kortzichtig als het beeld zelf. In feite heeft juist datgene wat je doet verzetten het beeld geschapen. Zonder dat je dat weet heeft het je veel ellende bezorgd en zal dit blijven doen en je bewuste wensen tegenwerken. Het is er inderdaad de oorzaak van dat je dat waar je recht op hebt verliest - of nooit krijgt. Wees daarom wijs genoeg om hier doorheen te zien en je eigen weerstand te beoordelen. Laat je er niet door beheersen. Hoe kun je een spiritueel mens zijn die ontwikkeld is en die op de juiste manier afstand neemt, als je je door je onbewuste krachten blijft laten beheersen, en door de onlogische, verkeerde en onwetende conclusies die zo'n pijnlijk beeld in je gevormd

hebben? Dit beeld is *de* factor in je leven die verantwoordelijk is voor alle ongelukkig-zijn. Niemand anders is er verantwoordelijk voor, alleen jijzelf. Toen wist je inderdaad niet beter, maar nu wel. Daarom heb je nu de mogelijkheid om de bron van je ongeluk uit de weg te ruimen. En zeg alsjeblieft niet: 'Hoe kan ik nou verantwoordelijk zijn voor het feit dat andere mensen zich steeds maar weer op een bepaalde manier tegenover mij gedragen?' Zoals ik al eerder zei, het is je beeld dat deze gebeurtenissen naar je toe trekt, even onvermijdelijk als op deze aarde de nacht op de dag moet volgen. Het is als een magneet, als een chemische wet, als de wet van de zwaartekracht. Die onderdelen van je reacties die samen het beeld vormen, beïnvloeden de universele stromen die je persoonlijke sfeer binnenkomen zodanig dat het bepaalde effecten moet hebben, als gevolg van de oorzaken die je aldus op gang hebt gebracht.

Als je niet de moed hebt om in je onderbewuste te graven, om je beeld onder ogen te zien, om het op te lossen en zo een werkelijk nieuw mens van jezelf te maken, zul je nooit vrij zijn in dit leven; je zult altijd geketend en gebonden zijn. De prijs voor de vrijheid is je moed en nederigheid om dingen onder ogen te zien. Wanneer je alle nodige stappen gezet hebt, is de vrijheid die je verworven hebt zo'n vreugde, dat wát er ook gebeurt buiten jezelf, niets je geluk kan aantasten. Verder kun je er zeker van zijn dat de beelden die je niet in dit leven oplost, in een toekomstig leven opgelost zullen moeten worden. Dit moeten jullie niet als een dreigement opvatten, vrienden. Het is slechts een logische consequentie. Hoe kan trouwens iets dat verondersteld wordt je van je eigen ketenen te bevrijden een dreigement zijn? Nee, zo moeten jullie het niet opvatten. Je moet alleen maar realistisch inzien dat hoe sneller je je beelden uit eigen beweging vindt (en niet omdat het leven je teveel is geworden vanwege de ingewikkelde situaties die je beeld blijft opleveren), hoe gemakkelijker het is. Dat kun je veilig geloven.

Op bepaalde momenten zeg je misschien: 'Al dat gedoe over weer geboren worden met dezelfde problemen en zo kan wel speculatie zijn. Misschien is er wel helemaal niet nog een leven. Waarom zou ik nu al die moeite doen?' Maar ik zeg je dat je het dan moet doen omwille van dit leven! Want het is nooit te laat en altijd zeer de moeite waard. De jaren die je nog resten zullen een heel ander leven voor je vertegenwoordigen, een leven als vrij mens in plaats van een geketend mens. En degene die geen twijfels meer heeft over de werkelijkheid van reïncarnatie kan dit als een extra aansporing beschouwen. Het kan trouwens een heel goede meditatieoefening zijn om erover na te denken wat de uitwerking van je karma in een *volgende* incarnatie zou kunnen zijn. Jullie bekommeren je

altijd bijzonder om je vorige incarnaties. Het zou wel eens nuttiger kunnen zijn je voor je volgende te interesseren. Enige spirituele kennis en enige intuïtie over jezelf zijn daar beslist nuttig voor. Door je beeld te vinden kun je je misschien zelfs, althans tot op zekere hoogte, een nauwkeurig idee vormen over wat je volgende leven kan zijn, weliswaar niet tot in de details, maar een basisidee over wat je nog moet vervullen. Om tot vervulling te kunnen komen moet je onderzoeken wat de omstandigheden moeten zijn waardoor je je van je conflicten bewust kunt worden. Natuurlijk hangt je volgende bestaan ook van je ontwikkeling tijdens de rest van dit leven af.

Vergeet niet het aspect van de wet van oorzaak en gevolg (de wet van karma) waarbij iedere entiteit altijd de kans krijgt zijn problemen, conflicten en disharmonieën in zo gemakkelijk mogelijke omstandigheden op te lossen. Wanneer er in deze omstandigheden niet genoeg moed en wilskracht opgebracht wordt, moet het leven dat volgt noodzakelijkerwijs wel iets moeilijker zijn. En als men weer de moed, nederigheid en wilskracht niet opbrengt, zal het leven daarna nog moeilijker zijn. Wanneer de tijd komt dat het echt zwaar wordt, *moet* je het wel onder ogen zien in plaats van het te ontvluchten. Zo volgen levens elkaar in toenemende mate van moeilijkheid op, overeenkomstig de wet, als gevolg van de overtreding ervan. Als gevolg van wat je een schending van je goddelijkheid zou kunnen noemen, vervangt het ontvluchten van jezelf het onder ogen zien van jezelf.

Dit zou helderheid kunnen brengen over een onderwerp dat nogal controversieel is onder mensen die geïnteresseerd zijn in spiritueel leven. Er heerst zoveel onzekerheid en verwarring onder mensen over hoe ze beproevingen en ontberingen moeten opnemen. De ene denkrichting beweert dat God niet op de proef stelt. God is liefde, dus waarom zou God willen dat wij ongelukkig zijn? Dit is waar, vrienden. Een andere denkrichting zegt dat het noodzakelijk is dat we door beproevingen gaan en dat ze daarom Gods wil zijn. Als we beproefd worden, moeten we dit nederig aanvaarden en ons zo Gods genade en verrukking waardig tonen. Dit is even juist, vrienden. Maar de volledige waarheid ligt in het midden, of liever gezegd in een uitbreiding van deze twee opvattingen. God heeft volmaakte wetten gemaakt en God heeft zijn kinderen een vrije wil gegeven. Als de wetten met deze vrije wil niet zouden kunnen worden overtreden, zou er geen vrije wil bestaan. En de volmaaktheid van de wet is daarin gelegen dat het gevolg van het schenden van de wet op termijn de remedie - die in de wet is vervat – in zich draagt. Want hoe meer je bewust of onbewust deze wetten verdraait, des te meer gaan ze

tegen jouw belangen in totdat je uiteindelijk een punt bereikt waarop je ze niet verder kunt verdraaien en daarom uiteindelijk van richting moet veranderen. Want alleen in God ligt oneindigheid. Daarom kan alleen het goddelijke en strikte getrouwheid aan het goddelijke oneindig zijn. Inbreuk op iets goddelijks moet daarom noodzakelijkerwijs eindig zijn. Daarom kun je niet eindeloos van de wet afwijken. Dus je schending van de goddelijke wet bereikt uiteindelijk een punt waarop automatisch een omkering plaats vindt en je je weer voor het goede gaat inzetten.

Het is heel waar dat het goed is om een beproeving op te nemen in een geest van nederigheid, met de houding: 'God, Uw wil geschiede.' Maar dit is *niet genoeg* als je een hoger niveau wilt bereiken. Het hoogste en beste dat je kunt doen is dat je naast het aanvaarden van deze beproeving *ook* naar je eigen beelden zoekt. Je eigen onderbewuste verkeerde conclusies zijn direct verantwoordelijk voor de beproevingen die je op een bepaald moment ervaart. En om de beelden te kunnen vinden moet je geduld met jezelf hebben want het is absoluut onmogelijk een beeld in korte tijd te vinden, te begrijpen en op te lossen. Het is een lang, uitgesponnen proces. En zelfs als je het eenmaal begrepen hebt, vraagt de heropvoeding van emotionele onderstromen en reacties die lang in één richting geconditioneerd zijn geweest, tijd, geduld en inzet. Dus zijn, zoals deze denkrichting zegt, geduld en nederigheid absoluut noodzakelijk. Je kunt tegen ongeluk in opstand komen maar toch kan, wanneer je beseft dat je niet God en het lot maar jezelf verwijten moet maken, je opstandigheid zich tegen jezelf keren en op die manier ga je ook je geduld met jezelf verliezen. Met zulke stromingen zul je er nooit, maar dan ook nooit in slagen je beeld te vinden en op te lossen. Je dient een ontspannen geestesgesteldheid te hebben en je kunt alleen in zo'n gemoedstoestand verkeren als je de lange duur van je onderzoek begrijpt en accepteert; en ook als je je onvermogen om snel volmaakt te worden en dus tijdelijk ongelukkig zijn nederig accepteert.

Er is een groot verschil tussen ongeluk met gelatenheid aanvaarden, zonder de oorzaak ervan te begrijpen en de koers die ik je hier heb laten zien. Je accepteert de beproevingen weliswaar zonder hun diepere wortels te begrijpen maar niettemin in een geest van toewijding. Dit is al heel wat voor een aantal van jullie. Deze houding maakt het ook mogelijk dat je het geduld en de nederigheid ontwikkelt die zo noodzakelijk zijn om het werk dat hier is aangegeven te doen wanneer je er klaar voor bent. Het is beslist gezonder voor de ziel om niet tegen God en de schepping te rebelleren.

Het laatste, beste en hoogste stadium van dit aardse niveau is toch de methode die ik hier heb aangegeven, vrienden. Zuivering kun je niet op een koopje krijgen, en het zou inderdaad een koopje zijn als het alleen een lijst van fouten en pogingen om ze te overwinnen zou behelzen. Zuivering is meer dan dat. Je kunt jezelf niet zuiveren of gezuiverd worden als je niet je eigen onderbewuste begrijpt en onder controle hebt. En dat moet wel een lange reis zijn. Toch zul je hulp ontvangen als je bereid bent het te doen. En je moet begrijpen dat je het voor God en voor jezelf doet. Wat God voor je wil moet wel voor je eigen bestwil zijn, dus breng je in feite niet een offer aan God, aangezien God en je ware Zelf één zijn. Denk hierover na, vrienden!

Er zijn mensen die zo zelfzuchtig zijn dat ze niets voor God willen doen dat hen ongemak bezorgt; tegelijkertijd zijn ze nog zo blind om te geloven dat wat God voor hen wil tegengesteld is aan hun eigen geluk. En er zijn anderen die alles voor God willen opofferen - hoewel ze nooit werkelijk zullen slagen als ze hun beelden niet begrijpen. Hoe meer geluk eruit voortkomt, hoe groter hun schuldgevoelens worden. Of liever gezegd, zo voelen zij zich voordat ze enig begrip hebben van echt innerlijk geluk; zo *denken* zij dat ze erover zouden moeten voelen. Want dergelijke schuldgevoelens zijn altijd een kronkel in de emoties en houden verband met het beeld. Geluk kan in feite niet komen voordat het beeld en de schuldgevoelens begrepen en opgelost zijn. Maar in hun huidige gemoedstoestand is dit wat ze voelen. En ze voelen zich held-haftig als hun schuldgevoelens zich met hun houding van toewijding vermengen. En nu, lieve vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: U had het vanavond een paar keer over iets dat met wilskracht en moed te maken heeft. Worden de batterijen van beide opgeladen door gebed?

"Natuurlijk! Zeker! Als je in het bijzonder om wilskracht en moed ten behoeve van een goed doel bidt – net zoals het doel dat ik in deze lezing geschetst heb – zal het gebed absoluut verhoord worden. Als je om iets anders bidt, zul je iets anders krijgen, vooropgesteld dat het iets goeds is en in overeenstemming met de wet. Daarom is het zo enorm belangrijk om op elk willekeurig moment van je ontwikkeling te weten waar je om zult bidden. Het komt zelden voor dat iemand weet dat hij dat en dat meer nodig heeft om verder te komen, dus daar om bidt. Je weet in de verschillende fases van je ontwikkeling vaak niet zeker waar je het meeste behoefte aan hebt. Je legt misschien meer de nadruk op iets anders dat misschien ook de moeite waard is. Maar hoewel het twee

maanden geleden misschien belangrijker was, is het dat nu niet. Zoals Jezus Christus zei: “Klopt en U zal worden opengedaan”. Het kloppen wijst er op dat je voldoende wakker en geïnteresseerd bent om uit te zoeken wat je in de verschillende stadia van je pad het meeste nodig hebt. Dit pad verandert voortdurend. En je kunt zeker niet meteen om alles even geconcentreerd bidden.”

VRAAG: Zijn al onze beperkingen een gevolg van een beeld?

“De meeste zijn een gevolg van een beeld, maar niet allemaal. Ik zou zeggen dat je beperkingen moet hebben zolang je nog in de incarnatie-cyclus verkeert en zolang je de goddelijke staat niet bereikt hebt. Je kunt geen universeel genie zijn. Beperkingen in breder opzicht hebben niets met een beeld te maken. Maar als er beperkingen zijn in de zin dat je een talent hebt en er niet voldoende gebruik van kunt maken of je ermee op een muur botst, dan heeft het beslist met je beeld te maken.

Ik trek mij nu terug met zegeningen van een bijzonder soort, die ieder van jullie toekomen, lieve vrienden. Het is de zegening van moed die jullie allemaal zo hard nodig hebben. En ik vraag jullie die op de *juiste* manier te gebruiken. Want als je jezelf openstelt, je hart en je ziel, voor de Kracht die nu in deze kamer is en naar ieder van jullie toestroomt, zul je moed voelen. En als je deze kracht vasthoudt, kun je ervoor zorgen dat hij een tijd blijft. Maar gebruik hem waar hij voor jou het meeste goed doet. *Gebruik hem niet voor dingen die niet van wezenlijk belang zijn.* Het is aan jou *hoe* je hem gebruikt. Jij ontvangt hem en jij hebt je vrije wil om je ervoor open te stellen, en jij moet weten wat je ermee doet. Het zal een test zijn hoe je deze kracht gebruikt als je hem nu vrijwillig accepteert.
De liefde van God beroert jullie allen, lieve vrienden.
Wees in vrede. Wees in God.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: ‘Images’.
Vertaling door Lidewij Frijlink en Martien Janssen in 1979; herzien in 1987 t.b.v. Padboek 1 onder redactie van Philip Renard; aangevuld in 2006 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009